

[H. C. Toft.]

fulgt os sidste forår. Og jeg tilføjer: vore forslag sidste forår om højere hjemmemarkedspriser og øvrige forslag havde givet det samlede landbrug et beløb af samme størrelse som det beløb, regeringen da stillede til rådighed for landbruget. Der havde med andre ord, hvis man havde fulgt os, været et sådant beløb i statskassen i dag, et beløb, der vel nok kan måle sig med det beløb, regeringen nu gennem afgifter vil inddrage til destruktion i nationalbanken.

For landbruget betød det, at man valgte regeringens vej — den vej, som regeringspartierne foreslag viste, og den vej, som vel også var landbrugsorganisationernes — at der sattes en omkostningsbølge i gang, hvilket vore forslag om højere hjemmemarkedspriser ikke ville have gjort. De beløb, som borgerne nu skal betale i skatter, var i stedet faldet som forbrugerpriser, og borgerne havde da ikke i dag stået over for en ny regning, den regning, som regeringen skriver i disse dage.

Havde man fulgt vore veje dengang, havde inflationen ikke fået et tilsvarende omfang, landbrugets omkostningsstigninger var blevet mindre og vanskelighederne for erhvervet mindre. Men det hjælper jo ikke noget i dag at græde over den spildte mælk.

Jeg kan fremføre som vor opfattelse, at det ikke blot for den danske bonde, men for hele samfundet er af betydning i tiden indtil vort eventuelle medlemskab af fællesmarkedet, at der føres en politik, som forbereder os til at have et konkurrence-dygtigt landbrug inden for dette marked, og hertil hører også at føre en politik, der ikke gør ondt værre, men gør det muligt for den danske bonde at få et udkomme, der også ud over at trykke hans kår i en vanskelig overgangstid gør det muligt fortsat i dansk landbrug at have et produktionsapparat, der ikke sakker agterud.

Det foreliggende forslag til ændring af bemyndigelsesloven åbner adgang til, at der kan opkræves afgifter af salg på hjemmemarkedet i det omfang, monopoltilsynet kan godkende priserne og også godkende priser, der er højere end den gennemsnitlige eksportpris på de varer, landbruget eksporterer. Endvidere indebærer forslaget,

at landbruget under alle omstændigheder kan opnå den gennemsnitlige eksportpris, selv om den skulle være højere end den af monopoltilsynet godkendte pris for varer, der sælges på hjemmemarkedet.

Det står ikke klart for mig, hvordan man vil bære sig ad med at administrere den lovgivning, man her foreslår gennemført — om man vil beregne prisen vare for vare, om man vil gå ud fra et bestemt udgangspunkt og tage de priser, der da var gældende for landbrugets varer, eller om man vil gå ud fra landbrugets forrentningsprocent. Det ved vi ikke noget om, men det vil måske under udvalgsbehandlingen blive mere klargjort for os.

Når vi i dag drøfter disse problemer for landbrugerhvervet, må jeg igen fremholde det konservative krav gennem årtier om afskaffelse af landbrugets ejendomsskatter til stat og amt. Vi er nået et godt stykke på på vej, men det vil i den givne situation være rigtigt at fritage landbruget for den omkostning, det offentlige herigennem har pålagt det.

Jeg har forstået det sådan, at denne sags løsning, altså forslag om ejendomsskatterne, skal drøftes i det for tiden arbejdende udvalg om omsætningsafgifter, men det er et punkt, der for os må være væsentligt. Når det, der i særlig grad trykker landbruget, er omkostningerne, vil det være den mest logiske politik at give tilslutning til at nedsætte og fjerne disse ejendomsskatter; jeg minder tillige om regeringens tilsagn om en omlægning af ejendomsskatterne, da vi sidste år behandlede et tilsvarende lovforslag her i tinget.

I det tidsrum, jeg har været medlem af det høje ting, har den højtærede minister beklædt sædet som landbrugsminister. Vi har ved behandlingen af landbrugslovsforslag, fremsat af ministeren, ofte drøftet landbrugets problemer. Det har da været et typisk træk, at ministeren har afvist de konservatives synspunkter, men det har også været et træk i billedet, i alt fald i den senere tid, at ministeren mere og mere har nærmet sig vore forslag. De lovforslag, ministeren har fremsat, har mere og mere nærmet sig den konservative landbrugs-politik, ja, nu i tilfældet med kornloven gør